

РЕШЕНИЕ

№ 3879

гр. София, 08.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 26.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ЯВОР ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **257** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по постъпила искова молба на „Б.” Е., със седалище в гр. С., срещу Комисията за З. на П., за обезщетяване на настъпили имуществени вреди на ищците в размер на 5760 лв., в резултат на отменени актове на ответника. Имуствените вреди, представляват направените от ищците разноски в производството по обжалване на две наказателни постановления № К-4327/27.10.2008 г. и К-4328/23.10.2008 г., от които за ищците са настъпили имуществени и неимуществени вреди. По делото са приложени за справки НАХД 733/2009 г. на СРС и НАХД 734/2009 г. на СРС, решенията, по които са основание за завеждане на настоящото дело.

Ищците в съдебно заседание се представляват и в хода по същество допълват становището си с твърдения за наличие на множество действия или бездействия допълнително увредили ищеца.

Ответната страна взема становище за неоснователност и недоказаност на исковете, поради това, че не са били налице индивидуални административни актове, от които да са настъпили за ищците вреди. Представя и писмени бележки по съществото на спора. Заключение на представителя на С. е за неоснователност и недоказаност на исковата молба.

Въз основа на изложените от ищците фактически обстоятелства и формулирания

петитум, съдът квалифицира правно предявения иск по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ - иск за обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразни актове на административен орган, отменени по съответния ред.

Съдът като взе предвид доводите на страните и въз основа на всички събрани по делото доказателства, приема за установено следното:

На ишците са наложени две имуществени санкции с Наказателни постановления № К-4327/27.10.2008 г. и № К-4328/23.10.2008 г. за извършени нарушения на Закона за З. на П. и Закона за тютюна и тютюневите изделия. При редовно проведено обжалване на наложените санкции наказателните постановления са отменени с Решения на СРС по НАХД № 733/2009 г. и от АССгр. по КАНД №6930/2010 г.

Ишците за З. на законните си права и интереси по посочените дела са наели адвокат, за осъществяване на процесуално представителство на дружеството по делата. Окончателно заплатената сума на адвоката по двете дела след завършването им е в размер на **5760 лв.**, която представлява първоначално уговорената сума от 4560 лв. и допълнително плащане от 1200 лв. По делото са представени 2 броя договори за правна З. и съдействие от 19.12.2009 г. и от 17.12.2010 г., които са доказателства за извършеното плащане.

При така установените фактически обстоятелства, съдът обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Така регламентирана отговорността е пълна, защото е за всички претърпени вреди, които съгласно чл. 4 от ЗОДОВ са в причинна връзка с незаконосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи при или по повод изпълнението на административна дейност. Спорният по делото въпрос е, дали в понятието „административна дейност”, по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ се включва и наказателно административната дейност, и оттам - дали при отмяна от страна на съда на наказателно постановление се дължи обезщетение по реда на ЗОДОВ, като по този ред се присъдят деловодните разноски, като вид претърпени имуществени вреди, в частност - адвокатското възнаграждение, платено в административно наказателното производство. Т.е. основният спорен въпрос е дали наказателното постановление представлява незаконосъобразен административен акт по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, отменяването на който може да ангажира отговорността на държавата.

Административната дейност е изпълнителна дейност като проява на държавна власт. Една от проявите форми на тази дейност е административно наказателната/санкциониращата управленска дейност. Независимо от това ангажиране отговорността на държавата по чл. 203 и сл. от АПК и чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за разноски, направени в административно наказателно производство па ЗАНН за отмяна на наказателно постановление, е недопустимо, по следните съображения:

На първо място, защото наказателните постановления, като актове на административен орган действащ с правораздавателна цел, като особена юрисдикция, не са индивидуални административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК / така в Постановление № 4/12.09.1976г. на Пленума на ВС/.

Освен това исковете по чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ се разглеждат по реда на АПК, а съгласно чл. 204, ал.1 от АПК тези искове могат да се водят след отмяна на административен акт

по съответния ред. С чл. 204, ал. 2 от АПК законодателят допуска възможността за обективно съединяване на иск за обезщетение с оспорването на административния акт, от който са настъпили вредите, но такова обективно съединяване е възможно само ако оспорването на административния акт е по "съответния" ред, т.е. реда предвиден в АПК. По реда на АПК се оспорват индивидуални, общи или нормативни административни актове, а обжалването на наказателно постановление не по реда на АПК, а по реда на специалния закон ЗАНН. Процесуалният ред за обжалване по АПК се прилага само относно касационното обжалване на решенията на районния съд - чл. 63 от ЗАНН, а не и за първоинстанционните производства пред районните съдилища по обжалване на наказателните постановления. Следователно законодателят е свързал производството по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ само с производствата по издаване и отмяна на административни актове по АПК, което налага извод, че претенция по чл. 203, ал.1 от АПК може да се предяви само за вреди от административен акт, който е издаден и впоследствие отменен по реда на АПК, а не и по друг ред/закон.

Искането, предявено от ищецът, противоречи и на ТР № 2/3 06 2009 г. на ОС на ВАС, защото в производството по административно наказателни дела не се дължат разноски. След като такива не се дължат в производството, по което се преценява законосъобразността на наказателното постановление, не е допустимо те да се присъждат в друго нарочно производство, провеждано по други процесуални правила и материално правни норми. В този смисъл, не се дължи обезщетение по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ и чл. чл.203 и сл. от АПК за разноски направени при обжалване на наказателно постановление. Този извод се следва и от препращащата нормата на чл. 84 ЗАНН, която повелява, че за производството пред районния съд по жалби срещу наказателни постановления се прилагат разпоредбите на НПК. Същевременно в глава петнадесета, раздел III от НПК, няма норма, която да предвижда присъждане на направените от жалбоподателя разноски в това производство, включително за процесуално представителство. Приложимият процесуален закон /ЗАНН и НПК/ не признава право на жалбоподателя за разноски по водене на административно наказателно дело, поради което държавата не дължи заплащането им под форма на обезщетение на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Да се приеме противното означава заобикаляне на процесуалния закон - НПК и ЗАНН.

По изложените до тук съображения, съдът счита предявения иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ за неоснователен, поради което следва да го отхвърли изцяло.

Що се отнася до наведените от процесуалния представител на ищеца доводи за наличие на поредица от целенасочени незаконни действия и бездействия, които са увредили в известна степен ищцовото дружество, то съдът не следва да ги обсъжда. Същите са наведени в хода на делото по същество, като искът не е предявен на основание наличието на незаконни действия или бездействия на служители на ответника, а на основание отменени актове. Не е твърдяно и не е доказано в настоящото производство, че разходите за адвокат са направени във връзка с последващи отмяната на наказателните постановления действия. Такива не са били предмет на доказване в настоящото производство.

Мотивиран така, СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от

ЗОДОВ на „Б.” Е., със седалище в гр. С., срещу Комисията за З. на П. за обезщетяване на настъпили имуществени вреди на ищците в размер на 5760 лв., в резултат на отменени актове на ответника /наказателни постановления № К-4327/27.10.2008 г. и К-4328/23.10.2008 г./.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: